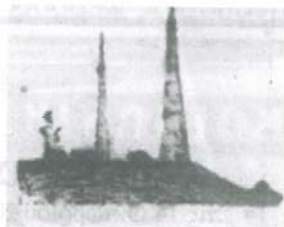

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

000-00051
ΓΙΩΤΑΚΗΣ Κ.ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΤΡΙΚΑΛΩΝ 1
16342 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

000-00051
ΓΙΩΤΑΚΗΣ Κ.ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΤΡΙΚΑΛΩΝ 1
16342 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 13ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 50 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005 • ΚΩΔΙΚΟΣ 1702

«Έσβησαν οι ελπίδες των Μανωλιασσιτών για νερό από τη γεώτρηση στο Κεφαλόβρυσο;

Απογοήτευση προκάλεσε στους Μανωλιασσίτες η αγγελία πως η γεώτρηση δεν απέδωσε τα αναμενόμενα. Ο πόθος των Μανωλιασσιτών για καλύτερο νερό δεν εκπληρώθηκε.

Στα 150 μέτρα βάθος χτύπησε το γεωτρήσιμο αλλιά δεν βρήκε σταγόνα νερό.

Σε έναν τόπο που όλα τα δεδομένα είναι θετικά για την

υπαρξη νερού, η γεώτρηση απέδειξε το αντίθετο.

Κάποιοι Μανωλιασσίτες, αμέσως μετά την είδηση, εξέφρασαν την δυσπιστία τους για την αποτελεσματικότητα της γεώτρησης. Δεν ξέρω αν είναι ουτοπία ή ρομαντικό να ελπίζουμε ότι υπάρχει νερό.

Το αίτημα των Μανωλιασσιτών για ύδρευση του χωριού με καθαρό νερό, παραμένει. Κανένας σήμερα δεν μπορεί

να στερείται των βασικών αγαθών και των βασικών εξυπηρετήσεων. Οι ελπίδες μας δεν έσβησαν.

Πιστεύουμε πως το Τοπικό Συμβούλιο του δ.δ. Μανωλιάσσης και ο δήμος μας, δεν θα σταματήσουν εδώ, θα συνεχίσουν την προσπάθεια, θα προβούν και σε άλλες γεωτρήσεις, θα εξαντλήσουν όλα τα περιθώρια ώστε οι Μανωλιασσίτες να απολαμβάνουν καθαρό και υγιεινό νερό.

ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ-ΑΜΠΕΛΕΙΑΣ

Επιτέλους, άρχισαν οι εργασίες διαπλάτυνσης του δρόμου Μανωλιάσσης-Αμπελίας μετά από πέντε μήνες καθυστέρηση. Το Δεκέμβριο μήνα ο εργολάβος "ζώθηκε για τα καλά" και τα μηχανήματα δουλεύουν ασταμάτητα.

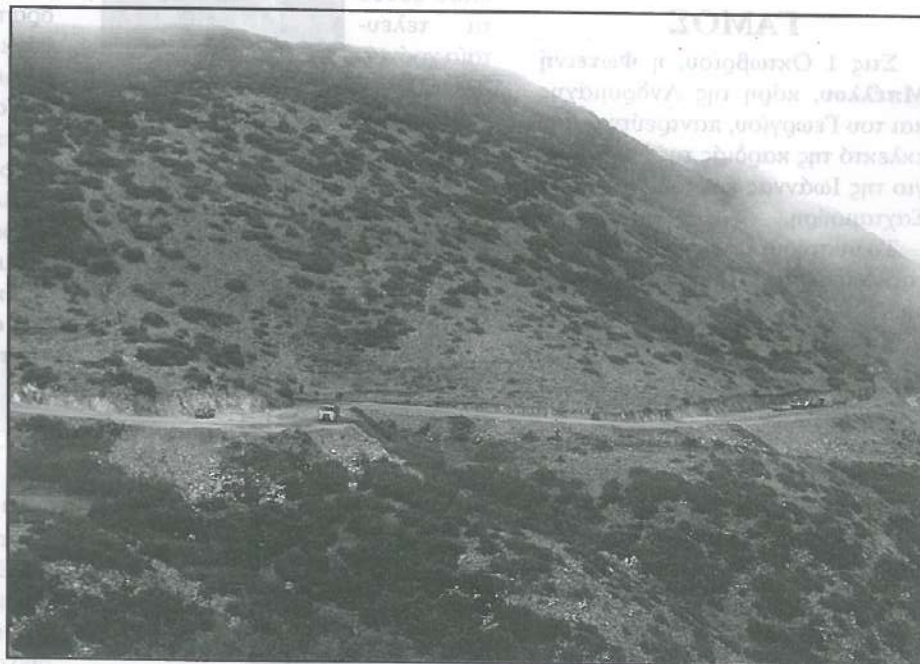
Η διάνοιξη του δρόμου ξεκίνησε από τη μάνδρα του Γ. Ν. Ντάφλου και έχει φθάσει μέχρι σήμερα (10-1-2006) κοντά στη θέση "σβάρα".

Ο δρόμος γίνεται φαρδύς και μακάρι η διαπλάτυνση να συνεχίσει καθ' όλο

το μήκος, να συναντήσει το καινούργιο τμήμα του δρόμου (παλαιά στροφή).

Η διαπλάτυνση του παραπάνω τμήματος θα εξασφαλίσει άνετη και οίγουρη οδήγηση τόσο στους κατοίκους όσο και στους επισκέπτες της Μανωλιάσσης. Επίσης και η ολοκλήρωση του δρόμου Μανωλιάσσης-Κεφαλόβρυσος θα βοηθήσει στην ανάπτυξη του χωριού μας.

Ημερομηνία παράδοσης του έργου έχει ορισθεί η 15η Ιουλίου 2006.

Η ΔΩΔΩΝΗ Α.Ε. Αγροτική βιομηχανία γάλακτος Ηπείρου **δυσκολεύει** τη ζωή των κτηνοτρόφων στη Μανωλιάσση

Σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζουν οι παραγωγοί γάλακτος της Μανωλιάσσης με την εταιρεία ΔΩΔΩΝΗ.

Ο υπεύθυνος συνεργάτης της εταιρείας, που συλλέγει το γάλα στη Μανωλιάσση, μείωσε τους σταθμούς από έξι, σε δύο.

Η διαφοροποίηση αυτή δημιούργησε σοβαρό πρόβλημα στους κτηνοτρόφους - γαλακτοπαραγωγούς γιατί οι αποστάσεις είναι μεγάλες και δεν έχουν το μέσον και τον τρόπο να μεταφέρουν το γάλα.

Οι κτηνοτρόφοι της Μανωλιάσσης διαμαρτυρήθηκαν στον υπεύθυνο συλλογής του γάλακτος αλλά και στην εταιρεία χωρίς να δοθεί λύση στο πρόβλημα. Έχουν αναγκάσει με αυτή τη συμπεριφορά και σκέπτονται ακόμα και το ενδεχόμενο να σταματήσουν τη συνεργασία.

Το καλοκαίρι οι κάτοικοι της Μανωλιάσσης διαμαρτυρήθηκαν για το σταθμό της πηλασίας. Το γάλα που χύνεται, δημιουργεί εστία μόλυνσης και ζητούν την απομάκρυνση του σταθμού από την πηλασία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα τελευταία 30 χρόνια, όλοι οι Μανωλιασσίτες κτηνοτρόφοι, δίνουν το γάλα

τους στη ΔΩΔΩΝΗ, συνέβαλλαν και συμβάλλουν στην επιτυχία της εταιρείας.

Πιστεύουμε πως μια τέτοια συμπεριφορά δεν αρμόζει στους ανθρώπους που πίστεψαν στη ΔΩΔΩΝΗ, αν θέλετε τη στέρησαν και τη βοήθησαν στο βαθμό που μπόρεσαν να φθάσει σήμερα τόσο ψηλά.

Ελπίζουμε η διοίκηση της ΔΩΔΩΝΗΣ να επιληφθεί του θέματος και να δώσει τις απαραίτητες συστάσεις στο συνεργάτη της, ώστε να δοθεί τέλος στην ταλαιπωρία των κτηνοτρόφων μας.

Λίγες σκόρπιες σκέψεις

Γράφει ο Λευτέρης Κοηλιός

Όλοι όσοι ασχολούμαστε ή ασχοληθήκαμε με τα κοινά, συνηθίζουμε, ο καθένας από τη σκοπιά του, να υπερηφανευόμαστε για τα έργα που κάναμε ενώ ταυτόχρονα τονίζουμε ότι οι «άλλοι» δεν θα μπορούσαν να τα κάνουν! Καυχόμαστε γιατί «εμείς» είμαστε ικανοί για σωστές αποφάσεις! Επικρίνουμε τους «άλλους» για ό,τι έκαναν, γιατί το έκαναν βεβιασμένα, επιποθήα, χωρίς σχέδιο, ενώ «εμείς», αν ήμασταν, θα το πετυχαίναμε ασυγκρίτως καλύτερα! Γκρινιάζουμε για κάτι που οι «άλλοι» δεν έκαναν, ενώ «εμείς» θα το κάναμε και μάλιστα πολύ καλά! Κομπορημονούμε θεωρώντας τους εαυ-

τούς μας ανθρώπους που ενδιαφέρονται για το χωριό, ενώ οι «άλλοι» δεν θέλουν το καλό του χωριού! Εκφράζουμε την έκπληξή μας πώς μπόρεσαν οι «άλλοι» να αποφασίσουν για το τάδε θέμα, ενώ έπρεπε να αποφασίσουν ακριβώς το αντίθετο!

Συνέχεια στη σελίδα 4

Το Τοπικό Συμβούλιο του Δ.Δ. Μανωλιάσσης, ο Πολιτιστικός Σύλλογος, το Δ.Σ. της Αδελφότητας και "Τ'αχνάρια", σας εύχονται "Χρόνια Πολλά", Ευτυχισμένο, δημιουργικό και ειρηνικό το 2006.

Βάσανα πολλά έχ' η ρόκα οσπού να γεμίσ' τ' αδράχι'

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Στις 14 Οκτωβρίου 2005, η Νίκη Ίσκου, κόρη της Παρασκευής και του Ιωάννου και ο Βαγγέλης Ιωάννου, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κοριτσάκι.

• Στις 14 Δεκεμβρίου 2005, η Ρούλα και ο Σωτήρης Γιωτάκης του Θεοδώρου, κάτοικοι Ραφήνας Αττικής, απέκτησαν τη δεύτερη κόρη τους.

Να σας ξήσουν τα νεογέννητα!

ΒΑΠΤΙΣΗ

Στις 2 Οκτωβρίου 2005, στην Παναγίτσα Χαϊδαρίου, η Παναγιώτα Λιόντου και ο Αλέκος Χρόνης βάπτισαν το αγοράκι τους.

Τα ονόματα αυτού: Δημοσθένης-Παναγιώτης.

Νονοί: ο Παναγιώτης και η Ζέτα.

Να σας ξήσει και να το καμαρώσετε όπως ποθείτε.

ΓΑΜΟΣ

Στις 1 Οκτωβρίου, η Φωτεινή Μπέλλου, κόρη της Ανδρομάχης και του Γεωργίου, παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της Νεκτάριο, γιο της Ιωάννας και του Νικολάου Σαχταμούρη.

Το μυστήριο τελέστηκε στον ιερό ναό Αποστόλου Παύλου, Βαρυπόλη.

Να ξήσετε βίον ανθόσπαρτον!

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 28 Δεκεμβρίου 2005 έφυγε ξαφνικά από τη ζωή, ο μονακριβος γιος του συγχωριανού μας αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού Δημήτρη Γούση, σε ηλικία μόλις 18 ετών.

Η νεκρώσιμη ακολουθία ψάλλθηκε στις 29 Δεκεμβρίου στην εκκλησία των Αγίων Ταξιάρχων Περιστερίου από τον Μητροπολίτη Περιστερίου, μέσα σε ατμόσφαιρα συναισθηματικά βαρεια φορτισμένη.

Παραβρέθηκε η ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Αμυνας με επικεφαλής τον Υπουργό κ. Σπηλιωτόπουλο, πολλά πολιτικά πρόσωπα,

ο δήμαρχος Περιστερίου, πολλοί αξιωματικοί και πλήθος κόσμου. Κατατέθηκαν δεκάδες στεφανιών και η ταφή έγινε στο κοιμητήριο του Αγίου Βασιλείου.

Συλλυπούμεθα από καρδιάς τους γονείς και τους άλλους συγγενείς του παληκαριού, τους ευχόμαστε την «εξ ύψους παρηγοριά», να είναι ελαφρύ το χόμα που σκέπασε τον Γιώργο και η μνήμη του αιώνια.

Στέφανος Κ. Γιωτάκης

+ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΩΚΟΣ
1915-2005

Στα ενενήντα του χρόνια έφυγε

από τη ζωή

ο Χρήστος

Μώκος. Ξε-

ψύχθηκε στις

29 Νοεμβρί-

ου 2005 στο

γηροκομείο

Ιωαννίνων,

όπου ζούσε

τα τελευ-

ταία χρόνια.

Οι λίγοι κάτοικοι του χωριού μας, τον ξεπροβόδιαν για το μεγάλο ταξίδι.

Αιωνία του η μνήμη.

Στους συγγενείς του θερμά συλλυπητήρια.

+ΕΛΕΝΗ Ι. ΓΟΥΣΗ

Στις 27 Δεκεμβρίου 2005, και στο νοσοκομείο Ιωαννίνων όπου νοση-

λευόταν τον

τελευταίο

καιρό, άφη-

σε την τελευ-

ταία της

πνοή η Ελέ-

νη Ι. Γούση.

Ήταν η

δεύτερη γυ-

ναίκα του

Ιωάννου

Γούση με τον οποίο απέκτησαν τον

Αλέκο. Δοκιμάστηκε σκληρά με τον

αιφνίδιο θάνατο του άνδρα της τη δε-

καετία του '70, όμως στάθηκε όρθια

και άξια δίπλα στο παιδί της, ήταν

και μάννα και πατέρα.

Αιωνία της η μνήμη.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στο γιο της, τα εγγόνια της, τους συγγενείς και φίλους.

+ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ Ε. ΜΠΕΛΛΟΥ

Πέθανε στην Ελευσίνα, στις 16 Ιανουαρίου 2006. Η σορός της μεταφέρθηκε στη Μανωλιάσσα. Η νεκρώσι-

μος ακολουθία εψάλλει στον Αγ. Γιώργη και η ταφή της έγινε στο νεκροταφείο της Αγίας Κυριακής.

Η Κωνσταντία, τα τελευταία χρόνια ζούσε με τον άνδρα της Βαγγέλη, στο χωριό όπου είχαν χτίσει το καινούργιο σπίτι.

Πριν από χρόνια έχασε τον άνδρα της και η ζωή της μοιραζόταν ανάμεσα στη Μανωλιάσσα και στην Ελευσίνα, κοντά στα παιδιά της.

Τους τελευταίους δύο μήνες, μετά από εγκεφαλικό, κατέληξε στο νοσοκομείο σε δύσκολη κατάσταση. Δίπλα της πάντα τα δύο παιδιά Αλέκος και Τάσος.

Αιωνία της η μνήμη.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στα παιδιά της, τ' αδελφία της και τους λοιπούς συγγενείς.

Αιωνία της η μνήμη.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στα παιδιά της, τ' αδελφία της και τους λοιπούς συγγενείς.

+ΚΩΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
45 ετών

Ο Δημήτρης Κώτσης ήταν σύζυγος της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ, κόρης της ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΥ και του ΝΙΚΟΥ ΤΟΤΣΙΚΑ (Επισκοπικό). Ήταν ο ένας από τους δύο αστυνομικούς που έπεσαν θύματα του Ρώσου κακοποιού.

Το μοιραίο συμβάν έλαβε χώρα έξω από το χωριό Ανάληψη Τρικάλων κατά τη μεταγωγή του κακοποιού από τα Ιωάννινα στη Λάρισα.

Ο θάνατος των δύο αστυνομικών την ώρα του καθήκοντος, συγκλόνισε το Πανελλήνιο.

Αιωνία του η μνήμη.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στη γυναίκα του Βασιλική, στα παιδιά του Άννα και Νίκο και σ' όλους τους συγγενείς.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤ' ΑΧΝΑΡΙΑ

Παππας Ζαχαρίας	20
Παππας Ελευθέριος	20
Παππας Θεμιστοκλής	20
Παππας Παύλος	20
Παππας Ναπολέων	20
Παππας Χρήστος	20
Πέτρου Παύλος	20
Πέτρου Ελευθέριος	20
Πέτρου Ιωάννης	20
Νάκος Παύλος	20
Νάκος Σταύρος	20
Νίκου Δημήτριος	20
Νίκου-Ζουήλου Παναγιώτα	20
Νίκου-Μπονιώτη Χρυσούλα	20
Νίκου-Αντωνίνης Παρασκευή	20
Ντάφλου Αθήνη	20
Ντάφλος Κων/νος	20
Ντάφλος Ναπολέων	20
Μπέλλος Ναπολέων	20
Μπέλλου-Γιωτίτσα Βασιλική	20
Μπέλλος Θωμάς Χρ.	20
Μπέλλος Ηρακλής	20
Μπέλλος Αλέξανδρος	20
Μπέλλου Αικατερίνη	20
Κύρκος Αλέξανδρος	20
Κοηδός Παναγιώτης	20
Τζίμας Ευάγγελος	20
Μίκος Βασίλειος	20
Γούση-Πολίτου Ζωή	20
Γούση-Μπαρδαμπίλη Φρειδερίκη	20
Γιωτάκη Αντιγόνη	20
Λιόντος Ηλίας Παν.	20
Χρόνης Αλέκος	20
Ίσκος Κων/νος	20
Ζήκος Αργύρης	20
Γιωτάκης Κων/νος Παν.	20
Μάρκου Αντώνιος	20
Ντάφλου-Μέμιτσα Γιαννούλα	20
Γούση-Μέμιτσα Κωνσταντίνα	20
Γιωτάκη Σταματία	20
Γιωτάκη Ευτυχία	20
Γιωτάκη Ξανθή	20
Γιώτης Ελευθέριος	20
Γιωτάκης Μιχάλης Απ.	20
Γιωτάκη-Γερογιάννη Ντίνα	20
Λώλος Γεώργιος (Ιερέας Θεριακισίου)	50
Ίσκος Αλέκος	20
Νέος συνδρομητής ο κ. Παναγιώτης Κίτσος, αδερφός του Νίκου Κίτσου και διαμένει στο Λουτράκι. «Τ' αχνάρια» τον ευχαριστούν θερμά.	
Συνέχεια στο επόμενο φύλλο.	

ΕΠΙΤΥΧΙΑ-ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Η ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΜΠΟΥΡΝΗ, κόρη της Ευαγγελίας Μπέλλου και του Σταμάτη Μπουρνή, πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τμήμα Γαλλικής Φιλολογίας.

Τ' Αχνάρια συγχαίρουν θερμά τη Διονυσία και τους γονείς της.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431

ΙΔΡΥΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ
(Φε βρούαριος 1993)

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές,
συνεργασίες κ.λπ.

να στέλνονται στις
διευθύνσεις:

α) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Ρήγα Φεραίου 41

Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα

Τηλ.-Fax: 210 9852198

β) ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ

Θηβών 3 Τ.Κ. 12461

ΤΗΛ: 210 5983842

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του Αρχηγού Ναυτικού, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΣΗ για τον άδικο χαμό του παιδιού τους ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Οικογένεια ΓΟΥΣΗ ΑΛΕΞΙΟΥ

Αντί για στεφάνια, προσέφεραν στην μνήμη της Πατρευτής μας μητέρας, γιαγιάς, θείας, ξαδέλφης και χωριανής, Γούση Ελένης εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Γεωργίου Μανωλιάσσας, χρηματικά ποσά οι παραπλεύρως οικογένειες:

Τα παιδιά σου Αλέξιος και Βασιλική και τα εγγόνια σου.
Οικογ. ΓΟΥΣΗ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ
Οικογ. ΜΕΜΙΤΣΑ ΜΙΧΑΗΛ
Οικογ. ΒΑΒΒΑ ΒΥΡΩΝΑ
Οικογ. ΓΟΥΣΗ (ΙΕΡΕΑ) ΙΩΑΝΝΗ
Οικογ. ΧΡΟΝΗ ΖΑΧΑΡΙΑ
Οικογ. ΛΙΟΝΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
Οικογ. ΤΖΩΡΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Οικογ. ΝΙΚΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
Οικογ. ΠΑΠΠΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ
Οικογ. ΚΑΡΜΩΝΙΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ
Οικογ. ΛΩΛΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
Οικογ. ΓΙΩΤΗ ΒΑΓΙΑΣ
Οικογ. ΜΠΟΛΟΒΙΝΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ
Οικογ. ΚΑΛΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ
Οικογ. ΚΟΛΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
Οικογ. ΝΤΑΦΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ (ΙΕΡΕΑ)
Οικογ. ΝΤΑΦΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ
Οικογ. ΧΡΟΝΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ
Οικογ. ΓΙΩΤΑΚΗ ΙΩΑΝΝΗ
Οικογ. ΑΥΓΕΡΗ ΑΘΗΝΑΣ
Οικογ. ΜΠΕΛΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

Οικογ. ΧΡΟΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Οικογ. ΝΙΚΟΥ ΑΝΔΡΕΑ
Οικογ. ΙΣΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Οικογ. ΓΙΩΤΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
Οικογ. ΝΑΚΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ
Οικογ. ΝΙΚΟΥ ΘΕΟΧΑΡΗ
Οικογ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Οικογ. ΝΑΚΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ
Οικογ. ΜΠΕΛΛΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
Οικογ. ΜΠΕΛΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Οικογ. ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟΥ Π.
Οικογ. ΓΙΩΤΑΚΗ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Οικογ. ΜΠΕΛΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Οικογ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΗ
Οικογ. ΜΠΕΛΛΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
Οικογ. ΠΑΠΠΑ ΠΑΥΛΟΥ
Οικογ. ΝΑΚΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ
Οικογ. ΝΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Οικογ. ΝΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
Οικογ. ΝΤΑΦΛΟΥ ΕΛΕΟΝΩΡΑΣ
Οικογ. ΛΙΟΝΤΟΥ ΘΩΜΑ
Οικογ. ΛΙΟΝΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΚΑΦΕ - ΨΗΣΤΑΔΙ
"ΟΛΥΤΣΙΚΑ"

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΗΛ: 26510 82004

Σχέσεις γονέων και παιδιών

Από τον δάσκαλο κ. Κώστα Γιαννούλη, λάβαμε το παρακάτω άρθρο και με χαρά το δημοσιεύουμε.

Γράφει ο
Κ. Γιαννούλης

Γονείς, αν θέλετε να προλάβετε αρνητικές επιπτώσεις στο χαρακτήρα και την προσωπικότητα των παιδιών σας, που θα τα ακολουθούν σε όλη τους τη ζωή με συνέπεια δυσκολίες στην κοινωνικοποίησή τους και την ομαλή τους ένταξη ως αυριανοί ελεύθεροι, υπεύθυνοι και δημοκρατικοί πολίτες, έχετε υπόψη σας τα συμπεράσματα των ερευνών για την όλη συμπεριφορά σας, ώστε να την προσαρμόζετε ανάλογα σε κάθε περίπτωση.

Πάνω απ' όλα απολαύστε τα παιδιά σας γι' αυτό που είναι και όχι γι' αυτό που εσείς θα θέλατε να είναι.

Πατεράδες θυμηθείτε ότι ο καλύτερος τρόπος για να χρησιμοποιήσετε την πατρική σας εξουσία, είναι να μην την χρησιμοποιήσετε καθόλου.

Μπότερες, οι έρευνες απέδειξαν πως καλύτερα εξυπηρετεί την κοινωνικοποίηση και την εμπιστοσύνη του παιδιού στον εαυτό του (βασικό κριτήριο επαγγελματικής επιτυχίας και σωστής ωριμότητας) η μητέρα που το αγαπά, το δέχεται και το αφήνει σχετικά ελεύθερο. Ο χειρότερος συνδυασμός είναι της μητέρας που το βάζει κάτω από συνεχείς περιορισμούς και το υπερπροστατεύει.

Μη γκρινιάζετε. Η γκρίνια δε φέρνει καλά αποτελέσματα, γιατί αποτελεί αιτία για επαναστατικές τάσεις. Μιλήστε στο παιδί σας όπως θα θέλατε να μιλήσει κάποιος σε σας. Εξηγείστε του γιατί είναι σημαντικό να κάνει αυτό που του ζητάτε. Να θυμάστε ότι το κλειδί για να αυξηθούν οι επιτυχίες του παιδιού στην όλη σχολική του ζωή, αλλά και μετέπειτα, είναι να το κάνετε να αισθάνεται επιτυχημένο. Όταν λέτε στο παιδί "δεν αξίζει τίποτα" και άλλα αρνητικά κοσμητικά επίθετα, το κάνετε να αισθάνεται άσχημα, αρχίζει να το πιστεύει, αναπτύσσει άσχημη εικόνα για τον εαυτό του και έτσι κάνει κάθε είδους σταξίες για να το προσέξουν.

Η πειθαρχία είναι βασική προϋπόθεση για σωστή ανατρο-

φή. Αλλά πειθαρχία δε σημαίνει τιμωρία. Σημαίνει όρους και κανόνες που πρέπει να τηρούνται και από τους γονείς και από τα παιδιά. Η αληθινή πειθαρχία είναι να διδάσκει και να καθοδηγεί τα παιδιά. Οι έρευνες απέδειξαν ότι η τιμωρία δεν αλληλόζει τη συμπεριφορά του παιδιού. Μπορεί από το φόβο της τιμωρίας να μην κάνει κάτι προσωρινά, αλλά αργότερα θα το επαναλάβει. Ο θυμός ο δικός σας και των παιδιών από μόνος του, δεν είναι κακός. Ο τρόπος που τον εκδηλώνουμε κάνει καλό ή κακό, π.χ. όχι με θεωρείς δούλο σου και λερώνεις τα πάντα, αλλά αυτό που πρέπει είναι να σέβασαι και τη δική μου κούραση, ή είσαι καλό παιδί, αλλά αυτό που έκανες δεν είναι σωστό γιατί...

Δεν πρέπει να έχετε (γονείς και εκπαιδευτικοί) ότι τα παιδιά μας δημιουργούν προβλήματα, αλλά τα παιδιά από κάποια αιτία έχουν προβλήματα και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε αναφερόμενοι στη συγκεκριμένη πράξη και όχι στο παιδί. Μη συγκρίνετε τα αδέλφια μεταξύ τους.

Έχετε υπόψη σας ότι κάποιες για σας ασήμαντες παρατηρήσεις μπορούν να δημιουργήσουν ψυχικά τραύματα στα ευαίσθητα παιδιά όπως π.χ. αν τα δείτε να καϊδεύουν τα γεννητικά τους όργανα και τους απευθύνετε τη λέξη «ντροπή» αισθάνονται ενοχή και φόβο που μπορεί να επιδράσει αρνητικά στη μετέπειτα σεξουαλική τους ζωή. Η φράση «πείραξες το κορίτσι, ντροπή σου», οδηγεί όπως διαπιστώθηκε από έρευνες, σε εκδίκηση με βιασμό και δολοφονία, γιατί μετά την πράξη έρχεται η ενοχή. Αυτές οι περιπτώσεις αντιμετωπίζονται μόνο με συζήτηση.

Ανακαλύψτε την κλίση του παιδιού σας (αφού όλα τα παιδιά έχουν μία κλίση όπως βεβαιώνουν όλοι οι ειδικοί) ζωγραφική, μουσική, χορός, αθλητισμός και ενισχύστε του αυτή την κλίση για να νιώθει χρήσιμο.

Κανείς δεν προκόβει αν δεν αγαπάει το επάγγελμα που θα κάνει.

Κώστας Ε. Γιαννούλης
Σχολικός Σύμβουλος Ε.α.
Πτυχιοχός Φ.Π.Ψ.

Στο επόμενο:

Σειρά γέννησης των παιδιών και αντιμετώπιση της διαφορετικής συμπεριφοράς τους.

Ο ρόλος των Τοπικών Συμβουλίων

Επειδή πολλοί κάτοικοι των χωριών μας, δε γνωρίζουν μέχρι πού φτάνει η "εξουσία" των τοπικών μας Συμβουλίων, ποιες δηλαδή είναι οι αρμοδιότητες και ποιες οι υποχρεώσεις των, γράφουμε παρακάτω αναλυτικά γι' αυτά και πιστεύουμε πως θα γίνει πλέον κατανητός ο ρόλος των.

Σύμφωνα με το νόμο που διέπει τους Καποδιστριακούς Δήμους, τα Τοπικά Συμβούλια χωρίζονται σε δύο κυρίως κατηγορίες, σε τριμελή και πενταμελή, ανάλογα με τους κατοίκους του κάθε διαμερίσματος.

Για τα τριμελή Τ.Σ. ο πλειοψηφών σύμβουλος λέγεται Πάρεδρος. Καλείται πάντα στα Δημοτικά Συμβούλια, έχει το δικαίωμα να εκφράσει τη γνώμη του σε ό,τι αφορά το διαμέρισμά του, αλλά δεν έχει το δικαίωμα της ψήφου.

Για τα πενταμελή Τ.Σ. ο πλειοψηφών σύμβουλος λέγεται Πρόεδρος και αυτοδίκαια κατέχει τη θέση του Δημοτικού Συμβούλου ι-σχύος με τους υπόλοιπους συμβούλους του Δ.Σ.

Τα Τ.Σ. συνεδριάζουν σε τακτικά χρονικά διαστήματα και όταν υπάρχει ιδιαίτερος λόγος. Συζητούν θέματα που αφορούν το διαμέρισμά τους και δια του προέδρου προωθούνται στη Δημοτική Αρχή ή το Δημοτικό Συμβούλιο για συζήτηση και λήψη αποφάσεων. Ένα κύριο θέμα είναι η κατάρτιση του Τεχνικού προγράμματος που κι αυτό επεξεργάζεται η Δημοκρατική Επιτροπή και εγκρίνεται από το Δ.Σ.

Δεν έχουν το δικαίωμα τα Τ.Σ. να αποφασίσουν και να εκτελέσουν κανένα έργο. Τόσο για την απόφαση, όσο και για την εκτέλεση αποφασίζει το Δημοτικό Συμβούλιο. Έχουν όμως υποχρέωση να επιβλέπουν τη σωστή εκτέλεση των έργων και για κάθε παρατυπία να ενημερώνουν τη Δημοτική Αρχή.

Έχουν επίσης την υποχρέωση να φροντίζουν για την κινητή και ακίνητη περιουσία του Δήμου, καθώς επίσης και να αποφαι-νούνται, κατά πρώτον, για αιτήματα των δημοτών, που όταν αυτά είναι σοβαρά παραπέμπονται και πάλιν στην Δημοτική Αρχή για την επίλυση των.

Ο πρόεδρος έχει ακόμη τη δυνατότητα να πιστοποιεί για τη μόνη κατοικία των συνδημοτών του, να αποφαίνεται για εθιμικά θέματα, να βεβαιώνει το γνήσιο της υπογραφής, να παρίσταται στις διάφορες εκδηλώσεις, όπως εθνικές γιορτές, πανηγύρια κ.λπ.

Με όλα τα παραπάνω γίνεται φανερό πως τα Τ.Σ. έχουν ρόλο συμβουλευτικό, επιβλεπτικό και ελάχιστα διοικητικό.

Πιστεύουμε πως οι κάτοικοι των Δημοτικών Διαμερισμάτων των Δήμων μας να κατανοήσουν τι μπορούν να τους δώσουν τα Τοπικά Συμβούλια και ο πρόεδρος ή πάρεδρος και να μην έχουν ιδιαίτερες απαιτήσεις απ' αυτούς, σε θέματα που όπως γράψαμε δεν έχουν αρμοδιότητα, εκτός από αυτές που ο δήμαρχος κατ' εξαίρεση τους έχει παραχωρήσει.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ - ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Γράφει ο
Στέφανος
Κ. Γιωτάκης

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο
Επισκεφτήκαμε και προσκυνήσαμε στην Αγία-Σοφία για την οποία επιγραμματικά αναφέρω τα εξής: χτίστηκε επί των ημερών του Μεγάλου Κωνσταντίνου ως ξυλόστεγη βασιλική, που τον 4ο αιώνα καταστράφηκε για να χτιστεί εκ νέου το 415 πάλι ξυλόστεγη. Ο ναός αυτός κήκε κατά τη στάση του Νίκα. Ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός αποφάσισε να κατασκευάσει στο ίδιο μέρος μια νέα εκκλησία πολύ πιο μεγάλη που μοιάζει της να μην υπάρχει στην τότε οικουμένη. Την κατασκευή του μεγαλόπνοου αυτού έργου ανέθεσε στους διάσημους αρχιτέκτονες από τη Μικρά Ασία Ανθέμιο και Ισιδώρο. Αυτοί για την ανέγερση του ναού εφάρμοσαν ένα σύστημα θεολογίας που εφαρμόζονταν στην ανατολή και δημιουργήσαν ένα νέο ρυθμό: τη βασιλική με τρούηλο. Η Αγία-Σοφία είναι το πρώτο τετράγωνο οικοδόμημα στον κόσμο που σκεπάστηκε με ένα τόσο μεγάλο τρούηλο και με δύο αψίδες. Το βάρος του τρούηλου εξουδετερώνεται με τη ημιθόλη και με τις πελώριες αντηρίδες. Ο ναός θεμελιώθηκε το 532 και τα θεμελιώδη του έγιναν στις 27 Δεκεμβρίου το 537 από τον Πατριάρχη Μηνά, παρουσία του αυτοκράτορα Ιουστινιανού και της συζύγου του Θεοδώρα. Ο Ιουστινιανός ενθουσιάστηκε από τη μεγαλοπρέπεια του ναού και αναψώθηκε το γνωστό «νενίκηκα σε Σολομώντα». Η Αγία-Σοφία είναι η τέταρτη κατά σειρά μεγάλη εκκλησία στον κόσμο, μετά τον Άγιο Παύλο του Λονδίνου, τον Άγιο Πέτρο της Ρώμης και το Ντομ του Μιλάνου. Οι μέγιστες διαστάσεις του εσωτερικού της χώρου είναι 77Χ72 μέτρα και ο εντυπωσιακός και ευρύς τρούηλος που κυριαρχεί σε όλη τη σύνθεση, έχει διάμετρο 33 μέτρα και ύψος από το δάπεδο 62 μέτρα. Στη βάση του τρούηλου υπάρχουν 40 παράθυρα στη σειρά από τα οποία μπαίνουν δέσμες φωτός που καταυγάζουν τον εσωτερικό χώρο και τον κάνουν απέραντο. Η Αγία-Σοφία έχει συνολικά 999 παράθυρα και εννιά μεγάλες πύλες εισόδου. Η τεχνική και ο πλούτος της κατασκευής, αφήνουν άφωνο τον προσκυντή. Εδώ χρησιμοποιή-

θηκαν απλόχερα πολύχρωμα μάρμαρα κάθε λογής, ασήμι, χρυσάφι, σπάνιοι πολύτιμοι λίθοι και άλλες πρώτες ύλες από διάφορα μέρη του κόσμου. Τα ψηφιδωτά και τα μωσαϊκά με τα οποία είχε στολιστεί ο ναός ήταν περίτεχνα. Θαυμάσιες αιογραφίες και μορφές αγγέλων, σπάνιας τέχνης, στόλιζαν το ναό και μαρτυρούσαν το πλούσιο ταλέντο μεγάλων αιογράφων και καλλιτεχνών της εποχής εκείνης.

Στην Αγία-Σοφία γίνονταν οι στέψεις των αυτοκρατόρων, γάμοι, βαπτίσεις και άλλες οπουδήποτε τελετές. Από τον άμβωνα της διδασκάλια του Ναζωραίου φωτισμένοι θρησκευτικοί ηγέτες του χριστιανισμού. Η Αγία-Σοφία είναι άρρηκτα δεμένη με την ιστορία, τους θρύλους και τις παραδόσεις του Γένους μας. Για πολλούς αιώνες υπήρξε το σύμβολο του ελληνοχριστιανικού πνεύματος. Οι Τούρκοι μετά την άλωση, τη μετέτρεψαν σε τζαμί αφού κατέστρεψαν τις εικόνες, τοιχογραφίες, ψηφιδωτά και ό,τι άλλο θύμιζε τη χριστιανική θρησκεία. Από το 1934 λειτουργεί ως μουσείο και καθημερινά την επισκέπτονται πολλοί τουρίστες από διάφορα μέρη του κόσμου. Η συντήρησή της είναι πλημμελής έως ανύπαρκτη. Στην αυλή της υπήρχε μια μαρμαρίνη βρύση με την «καρκινική» επιγραφή: «ΝΙΨΘΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗ ΜΟΝΑΝ ΟΨΙΝ».

Κατά τον καθηγητή Πανεπιστημίου της Οξφόρδης Ρ. Λίβινγκστον, η Αγία-Σοφία είναι η συνισταμένη του ολοκληρωμένου βυζαντινού πολιτισμού για την οποία οι Έλληνες μπορούν να είναι περήφανοι.

Η σύγχρονη Κωνσταντινούπολη είναι μια πολυάνθρωπη πόλη που ξεπερνά σε πληθυσμό τα 15 εκατομμύρια. Είναι το μεγαλύτερο εμπορικό και βιομηχανικό κέντρο της Μεσογείου. Έχει χτιστεί πάνω σε δυο ηπείρους, την Ευρώπη και την Ασία, στα παράλια του Βοσπόρου. Κατοικήθηκε αρχικά από τους Μεγαρίτες το 660 π.Χ. υπό τον Βύζαντα και γι' αυτό ονομάστηκε Βυζάντιο. Ο Μέγας Κωνσταντίνος το 330 ανοικοδόμησε την Πόλη και την έκανε πρωτεύουσα της απέραντης και πανίσχυρης τότε ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και αργότερα της βυζαντινής, αφού την ονόμασε αρχικά νέα Ρώμη και αργότερα Κωνσταντινούπολη. Ήταν για 1000 χρόνια το μοναδικό πνευματικό κέντρο όλου του κόσμου. Οι σταυροφόροι και άλλοι που κατά καιρούς την πολιορκούσαν και κατόρθωσαν πρόσκαιρα να την κυριεύσουν, τη λεηλάτησαν και κατέστρεψαν πολλά από τα περίτεχνα έργα με τα οποία την είχαν στολίσει οι αυτοκράτο-

ρές της.

Στις 29 Μαΐου του 1453 η Βασιλεύουσα, η πόλη του Κωνσταντίνου, η Κωνσταντινούπολη, η κοίτιδα του οικουμενικού ελληνισμού και το κέντρο της ορθοδοξίας έπεσε στα χέρια των αλλόθρησκων Τούρκων Οθωμανών, οι οποίοι κατέστρεψαν ό,τι θύμιζε το χριστιανισμό και τον ελληνισμό. Την μετονόμασαν Ιστανμπούλ και την έκαναν πρωτεύουσα της οθωμανικής αυτοκρατορίας μέχρι το 1923, που τη θέση της πήρε η Άγκυρα με την ανακάλυψη της Τουρκίας σε δημοκρατία. Στην Κωνσταντινούπολη ζούσαν και ευημερούσαν μέχρι τη μικρασιατική καταστροφή πάνω από 100.000 Έλληνες. Σήμερα απέμειναν ελάχιστοι.

Η σημασία της βυζαντινής αυτοκρατορίας και ειδικά της Κωνσταντινούπολης για τον ελληνισμό είναι σε όλους γνωστή. Βυζάντιο-Κωνσταντινούπολη σήμαινε Ελλάδα και Ελλάδα σήμαινε Βυζάντιο-Κωνσταντινούπολη. Αυτό πιστεύω ότι ήθελε πολλή...

Στη σημερινή Πόλη έχουν γίνει μεγάλες επενδύσεις ξένων. Οι κάτοικοι της είναι εργατικοί και προσγειωμένοι. Η παρουσία του κράτους υπάρχει παντού, προσπαθεί όμως να είναι διακριτική. Έχει έντονη νυκτερινή ζωή και σου δημιουργεί την εντύπωση ότι υπάρχει ασφάλεια. Στην αγορά προτιμούν το ευρώ από τη δική τους λίρα. Πολλοί, και κυρίως στην αγορά, γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα αλλά αποφεύγουν να την χρησιμοποιούν. Ελληνόγλωσση πινακίδα δεν είδαμε πουθενά.

Γενική εντύπωση είναι ότι η Τουρκία σήμερα προχωράει μπροστά παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει από τους Κούρδους, τις άλλες μεγάλες εθνικές μειονότητες και τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα που έχει.

Ύστερα από αυτά που είδαμε και ακούσαμε, ήρθε η ώρα της συλλογής και της περίσκεψης. Τώρα η φαντασία οργιάζει, αφηνιάζει και καλπάζει στο παρελθόν. Η γνώση με τη μνήμη τρυπώνουν στα βάθη της ιστορίας και φέρνουν στη θύμηση γεγονότα και μέρες για όσα οι πρόγονοί μας πρόσφεραν στην ανθρωπότητα στα χρόνια της βυζαντινής αυτοκρατορίας και από την άλλη να πονάς και να δακρύζεις αναπολιζόμενος τι είχαμε και τι χάσαμε και το κυριότερο απ' όλα γιατί... Στο ερώτημα αυτό ο νους θαλώνει, το μυαλό σταματάει, δε θα βρει, ένας κόμπος σου φράζει το λαιμό και δε σ' αφήνει να ψελλίσεις έστω σιωπηρά και ενδόμυχα το: «Ωπασε Κυρά-Δέσποινα και μη πολυδακρύζεις, πάλη με χρόνια με καιρούς πάλη δικά μας θα 'ναι»...

Μικρό οδοιπορικό στο Γιαννόθακο

Δευτέρα 22 Αυγούστου 2005, το πρόγραμμα περιελάμβανε επίσκεψη στη "δαφνιά" και συγκεκριμένα στο σπίτι του Γ. Ίσκου (Κατσαδής) στο Γιαννόθακο. Ο ήλιος μόλις είχε πέσει στη "μακροσίδηρη".

Την ηρεμία του τοπίου παραβίαζε μόνο ο αθόρυβος κινήσιμος του αυτοκινήτου.

Στη θέση "ντιμονιάρη" έκοψα ταχύτητα και σχεδόν τσουλήνοντας έφθασα στο εικόνισμα του Μάρκου-Θανάση. Εκεί στο πλάτωμα έσβησα εντελώς τη μηχανή.

Άφησα πίσω μου τον κεντρικό δρόμο και πήρα το ανηφοράκι αριστερά και νότια, σύμφωνα με τις οδηγίες του Νάσιου-Μάρκου.

Τούτο το μέρος από τις "γρούσπες" μέχρι τις "τρύπες" του Γ. Μπέλη (στραπάτσου) το ήξερα μόνο από μακριά - το έβλεπα από απέναντι τα "ρόγγια" και τη "μακροσίδηρη". Τα τελευταία χρόνια όλο και το έβαζα στο πρόγραμμα αλλά η καθαρότητα των διακοπών το έβγαζε απ' έξω.

Μια πρόχειρη ξύλινη θιάσα που χρησιμοποιούσε ο οικογένεια του Κώστα Ντάφλου (Κώστα-Γιώρη) μαρτυρούσε την είσοδο προς αριστερά του δρόμου, την είσοδο για την εξερεύνηση.

Άνοιξα τη θιάσα και πριν προλάβω να την κλείσω, έφθασαν στα πόδια μου δυο σκύλοι γαβγίζοντας.

Στην αρχή οι διαθέσεις τους φάνηκαν άγριες, αλλά με την κουβέντα τα γαβγίσματα αραιώσαν, δείγμα πως με αποδέχτηκαν. Ανεμόχλητος, συνέχισα τη μικρή ανηφόρα μέσα από χωράφια σε διαφορετικά επίπεδα γεμάτα αγκάθια, ψηλά χόρτα, θάμνους και βατσάνιες.

Ένα δείγμα από μαντρότοιχο, σκεπασμένο με ξερόκλαδα και πάνω να κρέμονται δυο σειρές συρματόπληγμα διαχώριζε τα παρατημένα χωράφια από τις διπλανές μάντρες με την άγρια βλάστηση.

Τα πατημένα κλαδιά πάνω στον τοίχο και τα μπόσικα συρματόπληγματα μαρτυρούσαν το καλύτερο πέρασμα από τη μια μεριά στην άλλη.

Μέσα από τα γέρικα πουνάρια, τις ψηλές ζιλιενές, τις φουντωτές δάφνες και πατώντας στα ίχνη ενός σβησμένου μονοπατιού βγήκα σ' ένα ξέφωτο, ακριβώς μπροστά στο σπίτι του Γ. Ίσκου (Κατσαδής).

Ένα σπίτι χτισμένο με πέτρα πάνω σε βράχο, δίπλα στο λάκο (Γιαννόθακο) και σκεπασμένο με τοίγκο.

Τα κεραμίδια που είναι σωρός μπροστά στο κάτω μέρος της πόρτας και στο αποκόθουμα μαρτυρούν πως ήταν σκεπασμένο με κεραμίδια.

Μια τετράγωνη πλάκα τοποθετημένη στη δεξιά γωνία,

πάνω από το παράθυρο, έχει σκαλισμένη μια μαργαρίτα και τη χρονολογία 1949.

Κοντοστάθηκα κάτω από το τελευταίο πουνάρι μπροστά στο ξέφωτο.

Τα μπερδεμένα και ξεχωμένα από τις πουνναρόριζες σκαλιά με οδήγησαν στην αυλόπορτα. Για πέντε δεπτά έμεινα ακίνητος, μόνο τα μάτια και η σκέψη μου γύριζαν.

Από το πάνω μέρος της αυλής, ένας τοίχος ακουμπούσε στην μπροστινή πλευρά του σπιτιού και διαχωρίζει τον προαύλιο χώρο από το δάσος, δημιουργώντας ένα υπερυψωμένο πλάτωμα.

Οι παραθύρες και το β' τεθλοστάσι κοσμούσαν τον τοίχο που γωνίαζε υπερυψωμένος δίπλα στην πόρτα. Το μεταλλικό στεφάνι του βαρελιού, το απομεινάρει της κυψέλης και η λιωμένη πυροστιά μαρτυρούσαν ένα καλοστημένο νοικοκυριό.

Ένα σκουριασμένο σύρμα κρατούσε την ξύλινη πόρτα κλειστή, το ξεκλίτωσα κι ακούμπησα τις παλάμες πάνω στους σκαλισμένους ταμπλάδες. Η πόρτα άνοιξε σαν κάποιο χέρι να την τράβηξε από μέσα.

Με την πόρτα ανοικτή και κρατημένη την ανάσα στάθηκα στο πλατύσκαλο με τα μάτια να ψάχνουν ασταμάτητα. Ένα ξύλινο χώρισμα στη μέση σκοτείνιαζε τη γωνία με το τζάκι και κρατούσε φωτισμένο τον οντά.

Πάνω στο πάτωμα ο ξύλινος σκελετός ενός κρεβατιού, δίπλα ένα μπασούλο ορφανό χωρίς το γοίκο, σαν να πόζαραν για την πρώτη τους φωτογραφία.

Ένα μπόι πάνω από το μπασούλο η εντοιχισμένη ξύλινη κρεμάστρα περιέμενε το συγκοίνο, το γιλέκο, την τραγιάσκα... Η γκλαβανή ήταν μισάνοικτη...

Οι ξύλινοι σκελετοί που απόμειναν στ' ανοίγματα των

παραθύρων δεν εμποδίζαν το φως και τον αέρα.

Όλα ήταν ανοικτά, μόνιμοι επισκέπτες κουκουβάγιες και νυχτερίδες, όλα τα άγρια και τα ήμερα της φύσης, μόνιμοι απόντες οι άνθρωποι που σώθηκαν...

Μια απέραντη ησυχία κυριεύει τα πάντα.

Κατέβηκα το πλατύσκαλο πατώντας στα νύχια να μη ξυπνήσουν οι ψυχές.

Μέσα μου περίμενα ν' ακούσω έναν ήχο, μια φωνή να

σπάσει την παγωμάρα.

Ήθελα ν' ακούσω ποητές φωνές, γέλια χαρές και κλάματα, να δω πρόσωπα μικρά και μεγάλα.

Δεν άντεξα κι άρχισα να σφυρίζω. Δειλά-δειλά εικόνες πρόβαλλαν στη μνήμη μου, η μια μετά την άλλη χωρίς καμιά σειρά.

Ποητές εικόνες, αμέτρητες, μεγάλο το έργο, ή καλύτερα πολλή και μικρά έργα μαζί.

Όλα παρήλασαν, έρωτες και αγάπες, χαρές, τραγούδια και μοιρολόγια... η ζωή και ο θάνατος.

Όλα αυτά που στοίχειωσαν μισόν αιώνα αυτό το πέτρινο κουφάρι.

Εδώ η παράσταση τέλειωσε, το σκηνικό παραμένει, αντέχει την εγκατάλειψη, ίσως περιμένει... Ποιός ξέρει η ζωή πως τα φέρνει, μπορεί ένα άλλο έργο να παιχτεί!

Είναι ένα οδοιπορικό που σίγουρα θ' αγγίζει τις χαρές σας. Είναι ευκαιρία οι ήλτρες της πεζοπορίας, της φύσης, της Μανωλιάσας να το επισκεφθείτε και να το εξερευνήσετε.

Οι πληροφορίες, για το ποιός έχτισε το σπίτι, είναι διφορούμενες.

Ο Γιώργο-Μπέλος (στραπάτσος) θυμάται σαν χτίστη το γαμπρό του Κατσαδή, τον άνδρα της αδελφής του Γλυκερίας από το Αηλοχώρι (Μαντείο).

Ο Νάσιος-Μάρκος υποστηρίζει πως τόχισε ο Βασίλης Ν. Ντάφλος (Βασίλ' Μάστρας) μαζί με τον Λάκη Ίσκο. Την απάντηση θα μας τη δώσει σίγουρα ο Λάκης...

Όποιος κι αν το έχτισε το σπίτι αυτό, στα μεταπολεμικά χρόνια, είναι σφραγισμένο με το μεράκι.

Ευαισθητοποιημένος από την επίσκεψη αυτή στο σπίτι του Γιώργου Ίσκου (Κατσαδής), επιτρέψτε μου να κάνω έκκληση στους κληρονόμους αλλά και στους φορείς της Μανωλιάσας.

Το σπίτι αυτό είναι το μοναδικό Μανωλιασάτικο σπίτι που στέκει όρθιο στην κοιλάδα και είναι κρίμα να χαθεί. Θα είμαστε ασυγχώρητοι αν το αφήσουμε να καταρρεύσει.

Πρέπει να συντηρηθεί για ιδιωτική ή δημόσια χρήση, τέλος πάντων να σωθεί!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Επειδή η Μανωλιάσσα είναι πολύ μικρό χωριό και δεν αντέχει στους διαξιφισμούς ή τους διαχωρισμούς στους «εμείς» και «οι άλλοι», οι δε ανάγκες του χωριού είναι πάρα πολλές, θεωρώσα σκόπιμο να εκφράσω ορισμένες απλές, σκόρπιες σκέψεις - προτάσεις, αν και είναι σε όλοιο γνωστό ότι στη Μανωλιάσσα οι σκέψεις, οι γνώμες, οι προτάσεις εγκρίνονται ή απορρίπτονται όχι από το περιεχόμενό τους, αν δηλαδή η σκέψη αυτή είναι σωστή ή λάθος, αλλά με βάση την πηγή προέλευσης. Από το «ποιος την έκανε»!

Παρά ταύτα θα τοημήσω να υποβάλω ορισμένα ερωτήματα!

Αφού το μικρό χωριό μας έχει ανάγκη από σύμνηοια, συναίνεση, συνεννόηση, μήπως θα έπρεπε να συγκεντρωθούν όλοι οι φορείς του - η Εκκλησιαστική Επιτροπή - το Τοπικό Συμβούλιο - η Αδεληφότητα - ο Πολιτιστικός Σύλλογος - ακόμα και ο αγροτικός συνεταιρισμός - και να σκεφτούν πως μπορεί να βοηθηθεί καλύτερα το χωριό; Μήπως πρέπει να αφήσουμε τις μεμονωμένες συζητήσεις - κόντρες - κουτσομπο-

λιά του καφενείου; Να πάψουμε να αποφασίζουμε ο καθένας χωρίς καν να συμβουλευτεί τους άλλους;

Θα επιστημόνω ορισμένα θέματα:

1. Πολλή συχνά, δυστυχώς, ακολουθούμε το δρομολόγιο από Πλατεία προς Αγία Κυριακή, προς την «τελευταία κατοικία». Ένα δρόμο πολύ προβληματικό. Μήπως είναι σωστό, αντί να σχολιάζουμε αρνητικά την ώρα που περνάμε, να απευθυνθούν οι φορείς στους ιδιοκτήτες των χωραφιών και να τους πείσουν να επιτρέψουν να αφαιρεθούν τα παλιοτοιχεία με τα βάτα, τα πουνάρια και τις τσουκνίδες που κάθε λίγο και λιγάκι παλεύουν να τα κόβουν και να χτίσουν δυο-τρεις σειρές τσιμεντόλιθα ή μονομηθόκ κερδίζοντας έτσι οι μεν ιδιοκτήτες την απαλλογία των κτημάτων τους από τα ανεπιθύμητα φυτά, ο δε δρόμος να κερδίσει πενήντα εκατοστά πλάτος;

Δεν νομίζω ότι θα βρεθεί κάποιος να πει «όχι», αρκεί να τηρηθεί η συμφωνία αποκατάστασης του φράκτου. Τι έχει π.χ. να χάσει

ο κ. Ευάγγελος Πέτρου, ο Πρόεδρος της Αδεληφότητας, αν του διώξουν τα παλιοθήρα και του χτίσουν κάτι πιο όμορφο και ωφέλιμο! Ή τι έχει να χάσει η κ. Ελένη Ε. Πέτρου, αν της απαλλογούν το χωράφι από τα βάτα και τα πουνάρια! Το ίδιο και οι κ. αδεληφοί Νάκος, ή ο κ. Παναγιώτης Νάκος!

Αυτό μπορεί να συμβεί και σε κτήματα από την άλλη μεριά του δρόμου, όπου δεν έγινε.

2. Αφού ο δρόμος από Θεολόγου Μπέλου προς Αγία Κυριακή καθώς ή καθώς (κατά την γνώμη μου πολύ κακώς) έμεινε μόνο με μια ψευτοχάραξη, μήπως πρέπει να συνεχιστεί ώστε να γίνει βατός για κάθε είδους όχημα; Μήπως δεν εκτιμήσαμε σωστά την αξία του;

3. Το τμήμα του δρόμου από «Κατ' Π' γάδ'» μέχρι τη Ρούτσα, μια απόσταση 100 μέτρων, αντί να αποτελεί το μαρτύριο για τους οδηγούς που υποχρεώνονται να σκαρφαλώσουν τα οχήματά τους πάνω

στις πέτρες και τα βραχάκια ή να κινδυνεύουν να πέσουν κάτω από το δρόμο προκειμένου να αποφύγουν το στρίμωγμα διασταυρούμενων οχημάτων, μήπως έπρεπε να διατεθεί ένα χρηματικό ποσό, ώστε να διαπλητυνθεί τουλάχιστον κατά δύο μέτρα διευκολύνοντας την κυκλοφορία τόσο το καλοκαίρι που τα οχήματα είναι πολύ περισσότερα, όσο και το χειμώνα με τις κακοκαιρίες και τα χιόνια; Το ότι από εκεί διέρχεται ο αγωγός ύδρευσης δεν νομίζω ότι αποτελεί δικαιολογία για τη μη εκτέλεση του έργου διαπλητυνσης. Το τονίζω αυτό επειδή κι άλλη φορά έχει γίνει η πρόταση και απορρίφτηκε με αυτή τη δικαιολογία. Εξάλλου όλο το δίκτυο ύδρευσης διασχίζει το οδικό δίκτυο του χωριού.

4. Τώρα που ο δρόμος από Κατ' Π' γάδ' προς Μπελιά έγινε ποτιστικό, μήπως πρέπει να βελτιωθεί και ασφαλιστωθεί για το καλό των διερχομένων;

5. Τα οικοπέδα που βρίσκονται πάνω από του Ανδρέα Γιωτάκη και Αθηνάς Αυγέρη, μήπως πρέπει να γίνουν προσηλάσιμα με άνοιγμα δρόμου από τον «Κισσό» μέχρι Παύλου Μπέλου και να δοθεί η δυνατότητα στους κατόχους να τα αξιοποιήσουν;

Λίγες σκόρπιες σκέψεις

Παράδοση και Δημοτικό μας τραγούδι

Με αφορμή τα όσα έγραψε σε προηγούμενο φύλλο της Εφημερίδας μας ο «παλιός» σχετικά με το πανηγύρι του χωριού μας, και επειδή πιστεύω ότι το δημοτικό μας τραγούδι και η παράδοση γενικότερα δεν είναι για τα πανηγύρια αλλά τρόπος ζωής, θέλω με αυτό το άρθρο να δώσω μερικές σκέψεις όχι μόνο δικές μου αλλά και μεγάλων φιλοσόφων Ελλήνων και ξένων που αφορούν το Δημοτικό μας τραγούδι το οποίο, παραμένει ζωντανό παρ' όλη τα χτυπήματα που δέχτηκε και δέχεται από ορισμένους «δήθεν» ειδήμονες Έλληνες μουσικοσυνθέτες. Ας είναι όμως καλά αρκετοί ξένοι στο είδος που αντιγράφουν την Ελληνίδα και μάλιστα την Ήπειρο γιατί παραδόξως όλα τα «μυθούζι» αυτή η νέγρικη όπως τη λένε μουσική είναι γραμμένη πάνω στην Ηπειρώτικη πεντατονική.

Στη λαογραφία, παράδοση λέμε τις ιστορίες που έφτασαν σε μας από στόμα σε στόμα, δημιουργούνται δε από την φαντασία του ανθρώπου και διακρίνονται ανάλογα με το περιεχόμενό τους σε ιστορικές οι οποίες αναφέρονται σε ιστορικά πρόσωπα Μ. Αλέξανδρος, μαρμαρωμένος Βασίλειος κ. α. στις μυθολογικές όπως η Ελληνική μυθολογία, καλικάντζαροι, δαίμονες, νεράιδες, ισκιώματα και τέλος σε εκείνες που προσπαθούν να ερμηνεύσουν φυσικά φαινόμενα.

Ο λαός μας μέσα από την παράδοση του δημιούργησε και το Δημοτικό τραγούδι που εκτός από δημοτικό λέγεται και παραδοσιακό. Δημοτικό λοιπόν τραγούδι είναι η ποίηση που γράφει ο λαός (δεν γνωρίζουμε ποιος το έγραψε) και τις περισσότερες φορές επενδύεται με μουσική.

Στην πατρίδα μας, μπορούμε να πούμε, το δημοτικό τραγούδι κρατά από τα αρχαία χρόνια είναι δηλαδή το δημοτικό μας τραγούδι συνέχεια της αρχαίας τραγωδίας αλλά και της Βυζαντινής λαϊκής ποίησης, (μέσα στο Ηπειρώτικο τραγούδι βρίσκουμε όλους τους δρόμους της Βυζαντινής μουσικής), τραγούδια ηρωικά, της ξενιτιάς, της αγάπης. Τα θέματα δηλαδή του δημοτικού τραγουδιού είναι οι περιπέτειες, οι συμφορές της φυλής, η λαχτάρα για ελευθερία μέσα από τη σκλαβιά, οι αγώνες του έθνους και η πίστη στη δικαιοσύνη, η λαχτάρα τέλος για ζωή, που με χίλιους τρόπους ξεσπάει και ξεχειλίζει η χαρά της ζωής στον πανέμορφο τούτο τόπο, και εμείς στην Ήπειρο έχουμε τραγούδια για όλο το φάσμα της ζωής του ανθρώπου.

6. Η διαπλάτυνση του δρόμου Μανωλιάσας - Αμπελειά ανατέθηκε από τον Ιούλιο του 2005 σε εργολάβο. Όπως είναι γνωστό σε όλους μας, δεν έγινε ακόμη τίποτε αν και φτάσαμε στο τέλος του Νοεμβρίου 2005. Το μόνο που αντικρίζουμε είναι μια «ψόφια» τάπη στην άκρη του δρόμου. Και θα φτάσουμε στην καταληκτική ημερομηνία (15 Ιουλίου 2006) που θα πρέπει να παραδοθεί το έργο και θα διαπιστώσουμε με λύπη και αγανάκτηση ότι το έργο δεν θα είναι έτοιμο. Μήπως οι φορείς πρέπει να ψάξουν να βρουν το λόγο που δεν αρχίζει το έργο και να πιέσουν πριν να είναι αργά;

Αρκούμαι σε αυτές τις λίγες σκέψεις, αν και οι ανάγκες της Μανωλιάσας δεν εξαντλούνται στα παραπάνω αναφερόμενα.

Ελπίζω αυτή τη φορά δεν θα κριθούν με βάση την πηγή προέλευσης των σκέψεων, αλλά με βάση την αξία και τη χρησιμότητά τους!

Νοέμβριος 2005

Α.Κ.

Ο Μαθεβίτσας

αυτός ο σπουδαίος στοχαστής και φιλόσοφος είχε πει: «το δημοτικό τραγούδι είναι η παιδεία του έθνους». Η Ελληνική γλώσσα χρωστά πολλά στο Δημοτικό τραγούδι κύρια την ύπαρξή της μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς. και μην ξεχνάμε ότι τα Ελληνόπουλα στα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας μάθαιναν Ελληνικά από το ψαλτήριο και διατήρησαν αναλλοίωτη την Ελληνική γλώσσα μέσα από το Δημοτικό τραγούδι.

Μετά το 1815, γράφει αλλού ο Μαθεβίτσας, στη Φρανκφούρτη, ο Γκαίτε, επιστρέφοντας από ταξίδι του στην Ελλάδα, είχε μαζέψει φίλους των γραμμάτων και των τεχνών, ήταν από εκείνα τα περίφημα φιλοσοφικά σαλόνια, που είχαν ξεκινήσει στη Γαλλία τα οποία ήταν Ακαδημίες των γραμμάτων και των τεχνών, είχε καλέσει λοιπόν ο Γκαίτε και ζωγράφους, οι λόγιοι που ήταν εκεί παραξευτέθηκαν τι γύρευαν σε μια βραδιά λογίων οι ζωγράφοι εκεί. Όταν πήρε το λόγο ο Γκαίτε σάπασαν όλοι. Άρχισε να τους μιλά για το Ελληνικό Δημοτικό τραγούδι για τον αϊτό, του νεκρού αδελφού, το ναυόπουλο κ.α.. Ο μεγάλος αυτός φιλέλληνας είχε πει «Η Ελλάδα είναι ο νους και η καρδιά του κόσμου!». Το 1815 λοιπόν για πρώτη φορά ακούστηκαν τέτοιοι έπαινοι για το δημοτικό μας τραγούδι από ένα από τα πιο φωτισμένα μυαλά της εποχής του, είπε λοιπόν ο Γκαίτε για το δημοτικό μας τραγούδι, «αν και είναι λαϊκό, είναι τόσο δραματικό, είναι τόσο επικό και τόσο ηρωικό που δεν υπάρχει αντίστοιχο στον κόσμο» και κάλεσε τους ζωγράφους να αποθανατίσουν τις θαυμάσιες εικόνες που περιέχει.....

Ο Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος, καθηγητής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, είχε πει: «Εάν δεν μας συνθίβει η πολιτιστική μας κληρονομιά της αρχαιότητας είναι γιατί ο Νεοέλληνας έχει να παρουσιάσει δυο πράγματα τον ηρωισμό της φυλής και το Δημοτικό μας τραγούδι».

Σ' αγαπώ σαν ρεβέντικο τραγούδι της Ηπείρου / εσύ ποτέ δεν μέθυσες με το κρασί του ονείρου..... έγραψε ο Κωστής Παλαμάς ο πατριδολόγος αυτός ποιητής για τη γυναίκα του. Αλλά τι είναι για μας το δημοτικό μας τραγούδι; πολλοί μπορούν να πουν μα πως μπορούμε να διασκεδάσετε με αυτούς τους σκοπούς; δεν ξέρουν ότι όταν ο Ηπειρώτης διασκεδάει θυμάται, δεν μπορούμε όταν ακούμε τραγούδια τις ξενιτιές να μην θυμηθούμε τους ξενιτεμένους μας, ή δεν μπορούμε, να τη βρούμε βρε αδερφέ όπως λένε οι νέοι μας, αν δεν ακούσουμε τη Μαριόλα, αλλήλωςτε είμαστε ο μόνος επί γης λαός που ακόμη και ο γάμος μας ξεκινά με μοιρολόγι. Είναι καιρός νομίζω να μεθύσουμε με το κρασί του ονείρου που μας σερβίρει το δημοτικό μας τραγούδι, είναι καιρός να δούμε το τραγούδι μας και την παράδοσή μας γενικότερα με το μάτι όλων όσων προσφέρουμε και να μην «σνομπάρουμε» το τραγούδι μας μήπως κάποιος μας πουν βλάχους!!! ε, αυτό δεν θα είναι βρισιά θα είναι έπαινος. Και επειδή «Έθνος που ξεκόβει από την παράδοσή του παύει να υφίσταται σαν Έθνος» ας βρούμε ξανά τις ρίζες μας στην Ηπειρώτικη δημοτική μας παράδοση. Σας ευχαριστώ.

Γράφει ο
Παύλος Μπέλλος

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΠΡΑΞΗ 4η 13/11/2005

Στο γραφείο του Τοπικού Συμβουλίου Δ.Δ. Μανωλιάσας, του Δήμου Μπιζανίου, σήμερα 13 Νοεμβρίου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 11 μ.μ. συνήλθε το τοπικό συμβούλιο σε συνεδρίαση ύστερα από σχετική πρόσκληση του προέδρου για να συζητήσει και αποφασίσει σχετικά με το παρακάτω θέμα: Κατάρτιση τεχνικού προγράμματος για το έτος 2006.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ:

Γούσης Αλέξιος
Χρόνης Ζαχαρίας
Μάρκου Κων/νος

Γιωτάκης Γεώργιος
Μπέλλος Πολύκαρπος

Ο πρόεδρος, εισηγούμενος το θέμα, είπε ότι είναι ανάγκη να καταρτιστεί τεχνικό πρόγραμμα έργων Δ.Δ. Μανωλιάσας για το έτος 2006 και να υποβληθεί στο δημοτικό συμβούλιο. Ύστερα από διαλογική συζήτηση, το τοπικό συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα:

1. Διάνοξη κατασκευή τοίχου αντιστήριξης και ασφαλιδοστρωση δρόμου από θέση οικίας Μώκου Γεωργίου μέχρι οικία Ντάφλου Ναπολέοντα. Ευρώ: 9.656,85.
2. Πράξη εφαρμογής τοπικού σχεδιαγράμματος ανάπλαση και διαμόρφωση πλατείας Τσιώλη. Ευρώ: 12.788.
3. Τσιμεντόστρωση δρόμου από θέση Λουτσοπούλα μέχρι θέση Βουλοντέρια και χαλκόστρωση αυτού. Ευρώ: 9.656,85.
4. Κατασκευή τοίχου αντιστήριξης στη θέση οικίας Νάκου Κωνσταντίνου. Ευρώ: 4.250.
5. Κατόπιν αίτησης των κατοίκων διάνοξη δρόμου από χωράφι Γιωτάκη Μιχαήλ μέχρι χωράφι Γιωτάκη Γεωργίου και επέκταση δικτύου ύδρευσης και διάνοξη δρόμου από θέση Παπαθανασίου Παναγιώτα μέχρι αγρόν Πολύκαρπου Μπέλλου. Ευρώ: 4.250.
6. Επέκταση δικτύου ύδρευσης από θέση Βίγλα μέχρι Λακοτζώρι. Ευρώ: 3.462.
7. Συντήρηση αντλιοστασίου Δ.Δ. Μανωλιάσας. Ευρώ: 1.500.
8. Ασφαλιδοστρωση οδών εσωτερικών Δ.Δ. Μανωλιάσας και διαπλάτυνση δρόμου από κάτω πηγιά μέχρι οικίας Γεωργίου Γιωτάκη. Ευρώ: 8.500.

Η απόφαση αυτή έλαβε αριθμό 4/13/11/2005 και επικυρώνεται με τις υπογραφές των μελών του τοπικού συμβουλίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γούσης Αλέξιος

ΤΑ ΜΕΛΗ
Χρόνης Ζαχαρίας
Μάρκου Κων/νος
Γιωτάκης Γεώργιος
Μπέλλος Πολύκαρπος

ΔΗΜΟΣ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΥ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2006 Δ.Δ. ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΥΔΡΕΥΣΗ

1. Κατασκευή δικτύου ύδρευσης από θέση Βίγλα μέχρι Λακοτζώρι 6.983,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ
2. Προμήθεια υλικών ύδρευσης για την επέκταση του δικτύου ύδρευσης από οικία Παν. Παπαθανασίου έως ιδιοκτησία Πολύκαρπου Μπέλλου. 1.500,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ
3. Συντήρηση αντλιοστασίου 1.500.000 ανταποδοτικά τέλη
4. Προμήθεια υδραυλικών υλικών για αποκατάσταση βλαβών ύδρευσης 3.492,00 ανταποδοτικά τέλη

ΟΔΟΠΟΙΑ

1. Τσιμεντόστρωση-συντήρηση οδού από θέση Λουτσοπούλα μέχρι θέση Βουλοντέρια 12.222,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ
2. Κατασκευή τοίχων αντιστήριξης στις θέσεις
α) στην οδό από οικία Γ. Μώκου μέχρι οικία Ντάφλου Ναπολέοντα
β) έναντι οικίας Νάκου
γ) Πλατεία Τσιώλη 12.222,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ
3. Ασφαλιδοστρωση οδών:
α) Προς οικισμό Μπενιά.
β) Από οικία Γ. Μώκου μέχρι οικία Ντάφλου Ναπολέοντα.
γ) Από "Κάτω Πηγιά" έως οικία Γ. Γιωτάκη 4.250,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ
4. Διάνοξη οδού από οικία Γιωτάκη Μιχαήλ έως ιδιοκτησία Γιωτάκη Γεωργίου και από οικία Παπαθανασίου Παναγιώτα μέχρι Πολύκαρπου Μπέλλου 4.250,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ
5. Διαπλάτυνση οδού Μανωλιάσας-Αμπελειάς 437.000 ΠΕΠ Ηπείρου συνεχιζόμενο
6. Κατασκευή τοίχου αντιστήριξης στα Δ.Δ. Μανωλιάσας και Κόντσικας 1.500,00 ΙΔ. ΠΟΡΟΙ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡΙΟ-ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Έργο 3,6 εκατ. ευρώ για τη βελτίωση του οδικού άξονα Αντιπρίου-Ιωαννίνων, προκήρυξε το ΥΠΕΧΩΔΕ. Πρόκειται για την εκτέλεση άμεσων βραχυπρόθεσμων παρεμβάσεων σε 16 σημεία του δρόμου, όπου παρατηρείται πρόβλημα οδικής ασφάλειας.

Προβλέπεται να εκτελεστούν εργασίες, όπως τοποθέτηση στηθαίων ασφαλείας και κιγκλιδαμάτων γεφυρών, αντικατάσταση φθαρμένης ασφάλτου και κατασκευή αντι-

λισθητικού τάπητα, βελτίωση της σήμανσης και βελτίωση του ηλεκτροφωτισμού.

Το έργο θα δημοπρατηθεί στις 9 Ιανουαρίου 2006 και το χρονοδιάγραμμα κατασκευής είναι 240 ημέρες από την υπογραφή της σύμβασης. (Αναδημοσίευση από το ΕΘΝΟΣ, 11/11/2005).

Ελπίζουμε με τη συντήρηση του οδικού αυτού άξονα να μην επαναπαυτεί το ΥΠΕΧΩΔΕ και χρονοτριβήσει στη δημοπρασία της Ιόνιας Οδού, που είναι διακαής πόθος της βορειοδυτικής Ελλάδας.

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Στο Ελληνικό (π. Λουζέτσι), στα Κατσανοχώρια, όπου το φυλαχτό το λένε μαγκούρα ή μαγκουρίτσα - μαγκούρα ίσως για τον Εξαποδώ - δε χρησιμοποιούν το πόδι του χαμόργγα, όπως μου έλεγε ο δάσκαλος, αλλά τις δαγκάνες του καβουριού, είδους καραβίδας του βάλτου, μαζί μ' ένα μονόγλιδο σκόρδο, λίγη μπαρούτη...

Στο Περιστέρι (Μέγγουλη) του Παγωνίου τα πράγματα αυτά γίνονται πιο συστηματοποιημένα:

«Παίρνεις ένα σκόρδο μονοσκέλιδο, θυμιάμα εξαιρετικό (δηλ. από το θυματήρι του παπά, όταν λέει το «εξαίρετως...») ένα κάρβουνο, ένα σπειρί λουλάκι, ένα μικρό σταυρό από ξύλο μελικουκιάς, μια τρέχα από γυναίκα, ένα χέρι από κουφό (ασπάλακα) και τιμόξυλο, αν έχεις. Αυτά τα ράβεις σε μια μικρή σακούλα από πανί βουτηγμένο σε κερύ λυωμένο».

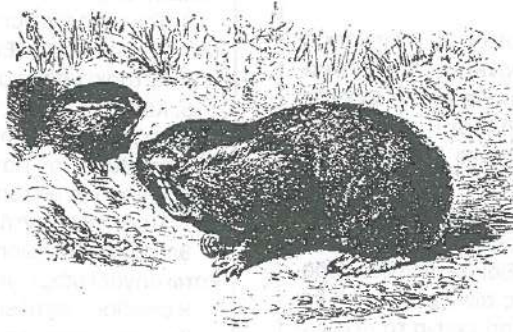
Στο Ζαγόρι (Βίτσα - Μονοδένδρι) δε χρησιμοποιούν το πόδι μονάχα για φυλαχτό, αλλά και το χώμα της χαμοραγιάς. Το λυνώνουν (ένα μικρό μέρος) σε νερό και το δίνουν για ιατρικό, για «ιλιάτ'ς», στα ζώα που αρρωσταίνουν και φουσκώνουν (άλογα κ.λπ.) και μ' αυτό... γιατρεύονται.

Ο χαμόραγας ήταν νεκροθάπτης. Οι Έλληνες της Πόλης το τυφλοπόντικο το λένε σφαλάγγι, παρετυμολογικά από το αρχαίο «φαλάγγιον» (αράχνη), που διασώζεται και στα Γιάννινα και άλλα μέρη της Ηπείρου στη λέξη «σφαλάγγας» (=το ζωύφιο αράχνη) και «σφαλαγγωνιά» (=το δίχτυ της αράχνης) από το σφαλάγγι+γωνιά.

Στη Θράκη το λένε σπαλάγκι. Το σπαλάγκι βρίσκεται πιο κοντά στην αλήθεια: ασπάλαξ - ασπαλάκι - σπαλάγκι. Κι είχαν εκεί διαφορετική ιστορία για το πώς ο άνθρωπος έγινε χαμόραγας, ιστορία επική και θλιβερή, γιατί θυμίζει τις πολύνεκρες μάχες και το χριστιανικό αίμα που χύνονταν εκεί κάθε τόσο, για την προστασία της Βασιλεύουσας του Βυζαντίου. Την ιστορία αυτή μας τη διηγείται ο Γ. Βιζυηνός στο ποίημά του που έχει τίτλο «Το σπαλάγκι».

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

Ο ΧΑΜΟΡΑΓΚΑΣ (τυφλοπόντικο)

Το σπαλάγκι

1. Γιατί σπαλάγκι θλίβερό γιατί τον όλον σου καιρό μέσα στη γης θαμμένο; Δεν επεθύμησες και συ Την αντηλιά μας τη Χρυσή καυμένο;

2. Μερονυχτίς το πιθυμό κι έχω πολύ, πολύ καύμό να τ' απολαύσω λίγο. Μα του Θεού η προσταγή

μ' έχει θαμμένο μες' στη γη δεν ημπορώ να φήγω.

3. Διότι ήμουννα προτού ο νεκροθάπτης του στρατού. - Πού να μην είχα σώσει! - Κι ήταν η μάχη φονική λεβέντες κείνται εδώ κι εκεί, ποιός να τους παραχώσει;

4. Στον κίνδυνο, στην ταραχή, ποιός βάνει τόσο προσοχή σ' αυτούς που φάγαν χώμα; Μέσα στο μνήμα το κοινό σκεπάζω κι έναν χριστιανό που λίγο ζούσ' ακόμα.

5. Αχ' απ' τη γη τη σκοτεινή ακούω ξάφνου μια φωνή: - Με θάψεις πριν πεθάνω! Πριν ευχηθώ το Βασιλιά και δια κρίματα πολλά την προσευχή μου κάνω;

6. Ως να τον βγάλω πεταχτός τα αποκάρωσε κι αυτός σαν τόσοι, τόσοι άλλοι. Μ' αλλοίμονον. Ευθύς εκεί μούρθε κατάρα θεική σαν μια βοή μεγάλη.

7. Εσύ μ' απάνθρωπη καρδιά, όπου μου θάψεις τα παιδιά, πριν ή γενή ανάγκη, προστάζω να μεταβληθής κι απ' άνθρωπος να τυφλωθής και να γενής σπαλάγκι.

8. Έκτοτε, μες' στα σκοτεινά σκάφτω τυφλός παντοτεινά το ίδιο μου το μνήμα, ώστε ο Θεός να λυπηθή ώστε να μου σχωρεθή το φοβερό μου κρίμα.

Τέλος

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΙΑ

Εξήντα μήνες σ' αγαπώ, γίνονται πέντε χρόνοι, κι ανάλυσ' η καρδούλα μου σαν'ς τη φωτιά το χιόνι.

Δυό μάτια έχεις λυγερή, που τις καρδιές μαραίνεις, όλους τους νειούς τους ζάλισες κι εμένα με ζουρλαίνεις.

Ανάθεμα τα μάτια μου σαν τάχω μαθημένα σαν δεν σε βλέπουν νάρχεσαι, δακρύνουν τα καημένα.

Βασιλικός μου μύρισε, η αγάπη μου διαβαίνει αφήστε με να την ιδώ, γιατί η ψυχή μου βγαίνει.

Εγώ έχω μέσα στην καρδιά οχιά που με πληγώνει μου κάκισ' η αγάπη μου και δεν ματαζυγώνει.

Μη σκιάζεσαι τον έρωτα, τίποτα δεν παθαίνεις, ολίγο τι τρελλαίνεσαι και μοναχός σου κρένεις.

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΑ

* Από ένα σφαχτό δυό τομάρια δε βγαίν'.
* Κάηκ' η βάβω στου κουρκούτ', φ'σάει κι του γιαούρτ'.
* Σα γένου μια φορά νύφ' ξέρου κι καμαρώνου!
* Είχαμαν τ' γριά λιχώνα, φάσκισουσι κ' ου γέροντας!
* Ψ'λά είσι, κι χαμπ'λά κοιτά.
* Αει κατούρα να βρέξ'.
* Σ'τρέχ' η μύτ' γαμπρέ. - Είναι απού του χειμώνα. - Σι ξέρου κι απ' του καλουκαίρ'!
* Του χατίρ' τ' μανού, του χατίρ' τ' αλλ'νού, κανένα πιδί απ' τουν άντρα μ'.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΤΖΙΜΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΡΑΚΤΕΡ

ΙΔΙΩΤΙΚΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΤΗΛ. 0049. 1775565003

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (22940) 23356

Δόμηση εσωτερικού χώρου

Γυφθοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Κλεισούρας 21
Τηλ. 26510 36035 - κιν. 6945 902525

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9330786

bello
PATISSERIE

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΡΟΥΧΩΝ

ΒΑΡΒΑΡΑ ΝΤΑΦΛΟΥ-ΓΙΔΑΡΗ

Τσιριγώτη 41 Ιωάννινα

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΔΗΜ. ΜΗΤΣΗ

Valhallavägen 82

11427 STOCKHOLM

www.jarlatrafik.se

Tel.: 08-208393 08-109668

Fax: 08-201523

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 -
ΠΑΡΑΔΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
ΤΗΛ. 5560418

ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μονοπώλιο

ΙΣΤΟΡΙΑ

«Τ' ανάρια» συνεχίζουν τη στήλη της ιστορίας δημοσιεύοντας στοιχεία-αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13. Από το φύλλο 40 δημοσιεύουν αποσπάσματα από το βιβλίο του Β. Οικονομόπουλου «Ιστορία του Βαλκανοτουρκικού πολέμου»:

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Απεδείχθη εκ των μαχών του πολέμου τούτου κάτι σοβαρόν, το οποίον συνεζητείτο πρότερον ως ανόητον.

Ότι ο Έλληνας είχε μοναδικός μαχητής όταν επιτίθεται. Η άμυνα τον κουράζει και τον εκνευρίζει.

Αρχίζει εν τούτοις τώρα σφοδρότερα η επίθεση των ημετέρων εκ του δεξιού, όπου η παράταξίς μας φθάνει μέχρι της δεξιάς όχθης του Αράχθου, έως το χωρίον Κουστίται.

Εκείθεν η βαρεία μοίρα των τοπομαχικών μας και τα πεδινά μας πυροβόλα μονομαχούν αγρίως κατά των εχθρικών πυροβολείων, και ιδίως κατά των φοβερών ομοβροντιών του Μπιζανίου.

Όλος ο τόπος σείεται από τους κραδασμούς που του επιβάλλουν οι εκρήξεις χιλιάδων οβιδών.

Ενώ, συγχρόνως, τα πυρά του πεζικού αποτελούσιν απέραντον κροταλισμόν καθ' όλην την παράταξιν.

Η γραμμή όλη καίεται κυριολεκτικώς.

Η ήσυχία της πρώτης εκείνης συρράξεως είχε απειριγράπτως μανιώδης.

Νομίζεις ότι οι μαχηταί εκείνοι θα επόθουν να φάγουν με τα δόντια των, εί δυνατόν, αλλήλους.

Αίφνης, ενώ τα πυροβόλα αραιούν τας συμπυροκροτήσεις των, έν απειλητικόν σάησιμα αντηχεί καθ' όλην την γραμμήν της παρατάξεώς μας.

Είπε η διαταγή της αθρόας προελάσεως.

Αυτήν ανέμενον και εκείνοι, δια να επιέσουν ακάθεκτοι εναντίον των θέσεων του αντιπάλου.

Όσοι είδον ή όσοι ανέγνωσαν, από πέννα γερή γραμμένον, τον τρόπον καθ' όν εκκύνονται εις τας ερήμους της Αμερικής περιάδας αι τρομεραί αγέληαι των βονάσων, μόνοι αυτοί δύνανται να συλλάβουν ποιάν τινα ιδέαν της θεηληώδους ορμής των παληκαριών μας κατά την επίθεσιν ταύτης.

Εν διαστήματι μιας και ημισείας ώρας, παρ' όλην την ήσυχασάν αντίστασιν του εχθρού, τον είχομεν εκτοπίσει από όλης του τας οχυράς θέσεις, τας οποίας κατείχεν επί των έναντι κορυφογραμμών μέχρι του χωρίου Λεσιανά.

Ο φρούραρχος του Μπιζανίου Φουάτ ταρασσεται, υποπτευθείς μήπως η τροπή εκείνη μετατραπή εις καταδιώξιν και δοθή η οριστική ήσυχ προτού αρχίση σχεδόν η εφαρμογή του προς επιτυχίαν αυτής σχεδίου.

Και συγκεντρώνει τα πυρά του εναντίον των προελαυνουσών πεζικών μας δυνάμεων, αδιαφορών δια τας επιθέσεις του πυροβολικού μας...

Αλλή και τα συγκεντρωτικά αυτά πυρά του Μπιζανίου δεν ισχύουν πλέον ν' ανακόψουν την ακατάσχετον ορμήν των επιτιθεμένων.

Οι μαχηταί μας προχωρούν υπό ραγδαιότατην βροχήν οβιδών, που τρελλοποιούν και αυτόν τον αντίπαλον μη προφθάνοντα πλέον να ανταποδίδη τους βόμβους των.

- Εμπρός! εμπρός! εμπρός!

Αυτό είχε πλέον το μοναδικόν σύνθημα των πολέμιών μας.

Αν αίφνης εδίδετο παράγγελμα υποχωρήσεως ή και απλώς έστω ανακοπής της ορμής των, ούτε θα ηκούετο καν.

3. Κατά των Ιωαννίνων

Το άκρον δεξιών μας εξετέλει ταυτοχρόνως και μετά της αυτής ορμής την προέλασίν του.

Και η ραγδαία αυτή επίθεσις εξηκολούθησεν από της 8ης πρωινής ώρας μέχρι σχεδόν της μεσημβρίας, χωρίς ουδέν να δυνηθή ν' ανακόψη τον δρόμον των μαχητών μας.

Ο εχθρός, τραπείς πανταχόθεν εις αισχράν φυγήν, απέρριπτε και αυτά του τα όπλα, δια να καθιστά ευκολώτερον το αλλόφρον «τροχάδην» του.

Το μεσημέρι, όλοι αι εχθρικά θέσεις είχαν καταληφθή καθ' όλην την κορυφογραμμήν που καταλήγει εις το χωρίον Κοτόρσι.

Μεταβώμεν τώρα εις το αριστερόν της παρατάξεώς μας.

Εκεί εμάχετο από πρωίς ήσυχωδώς η 4η μας Μεραρχία.

Η Μεραρχία δηλαδή, η οποία θριαμβεύσασα καθ' άπασας τας μάχας Μακεδονίας και Ηπείρου, είχε δικαίως επονομασθή σιδηρά.

Οι τυφλής γενναιότητος άνδρες αυτής, αφού εξετόπισαν τον εχθρόν από ολόκληρον την κορυφογραμμήν του Ολύτσικα - του αρχαίου δηλαδή Τομάρου, - το μεσημέρι ευρέθησαν νικηταί επί των υψωμάτων της Μανωλιάσας- εκεί όπου είδομεν πόσον επανειλημένως είχε χυθή αίμα, από μνηός ήδη.

Εδώ οι Τούρκοι εδοκίμασαν ν' αντιτάξουν απειληστικόν και πάλην άμυνα. Και είχαν ήσυχον εκτήματα εκεί.

Το Μπιζάνι εκείθεν ηδύνατο να τους βοηθή εξόχως.

Και ιδίως δια των δύο τελευταίων προς την πεδιάδα πυροβολείων του, όπου είχαν τοποθετηθή πυροβόλα των 9 υφεκατομέτρων.

Εκείθεν ήσυχόν και τώρα έβαλλε μετά ήσυχης κατά των προελαυνόντων πεζικών μας τμημάτων, τα οποία προχωρούντα έσκεπάζοντο διαρκώς από σύννεφα κονιορτού, από το ήσυχας καπνού, αναμίκτου με απειροπληθή θραύσματα οβιδών και ήσυχων αποσπασμένων από τους γύρω των βράχους, εφ' ών εθραύοντο εκρηγνύμενα τα εχθρικά βλήματα.

Αλλή μήπως ήσαν ολιγώτερον δι' αυτούς επικίνδυνα και τα αριστερόθεν του Μπιζανίου, επίσης δε δεσπόζοντα της πεδιάδος πυροβολεία του Αγίου Νικολλάου;

Παρά τα συγκεντρωτικά εν τούτοις πυρά αμφοτέρων τούτων των οχυρωμάτων, τα οποία διεσπαιρόντο υπέρ τας κεφαλάς των μαχητών μας, τα ήμέτερα συντάγματα συνέτριψαν τον εχθρόν, τον εξετόπισαν από όλης τας θέσεις και τον εξηνάγκασαν τέλως να τραπή εις φυγήν ίνα εύρη προστατευτικόν στέγασμα υπό τα πυροβολεία του Αγίου Νικολλάου.

Κατά την έντρομον όμως ταύτην υποχώρησιν των, οι ή-

ρώές μας δεν έπαυσαν καταδιώκοντες αυτούς εν μέσω της γενικής εκείνης πυρκαϊάς.

Και τα μυδραλλιοβόλα των συνταγμάτων μας δεν έπαυσαν σαρώνοντα αυτούς φεύγοντας.

Τοιοτοτρόπως, πανταχόθεν εκτοπισθέντες οι Τούρκοι, την 5ην μ.μ. αφήκαν ημάς κυρίους όλην των οχυρών των θέσεων, αυτοί εγκλεισθέντες εις τα κύρια φρούρια και προμαχώνας των Ιωαννίνων.

Και η πολιορκία συνεσφίχθη τοιοιτοτρόπως στενωτάτα ευθύς από της πρώτης ταύτης ημέρας της συστηματικής μας προελάσεως.

Εν τω μεταξύ η τρομερά μονομαχία του πυροβολικού ουδαμώς είχε παύσει.

Καθ' όσον μάστιχα ενίγοντο γνωστά τ' αποτελέσματα της πεζικής επιθέσεως, κατά τοσοούτον τα συγκεντρωμένα πυρά των τε βαρέων και των πεδινών μας πυροβόλων δεν έπαυσαν κραδαίνοντα τα πρηνή του Μπιζανίου και του Αγίου Νικολλάου.

Ο ήλιος δύνει ήδη. Η νυξ αρχίζει να εξαπλώνη τα μαύρα πτερά της.

Αλλή την καθιστώμεν τρομακτικώς φωτεινήν.

Διότι το τηλεβόλον δεν έπαυσε να βροντά και κατά την νύκτα εκ διαφόρων σημείων, εδώ δι' ομοβροντιών, εκεί δι' αραιών βοήων.

Ο ουρανός είχε νεφεληώδης. Αλλή δεν βρέχει.

Υπό δε τας αστραποβοήας των τηλεβόλων νέον καθήκον, καθήκον ιερώτατον, καλεί τους άνδρας μας εις άγρυνον προσοχήν.

Πρέπει, πάση θυσία, να περισυλλέγωσιν οι νεκροί και οι τραυματαί μας, όσοι τυχόν κατά την ραγδαίαν εκείνην επίθεσιν δεν είχαν υποπέσει εις την αντίληψιν των συμμαχητών των και δεν περισυνέλεγχαν αμέσως.

Η νυξ προστατεύει τώρα τους εντεταλμένους το έργον τούτο της αναζητήσεως εγκαταλειμμένων νεκρών ή τραυματιών μέχρι της γραμμής των διηλοσκοπών μας και περαιτέρω ακόμη.

Και ενώ το τηλεβόλον βροντά απειλητικόν, άνδρες προχωρούν πανταχόθεν προς όλη τα σημεία των προελαυνουσών συμμητικών...

Προχωρούν αραιωμένοι, προσεκτικοί, με τα βλήματα προς το ακνίζον από το αίμα έδαφος ως νυκτερινά φαντάσματα μελανώτερα της νυκτός που τα γεννά και τα προστατεύει.

Εδώ εκεί κατάκειται ένας Τουρκαβανός νεκρός.

Περαιτέρω συναντώσι σωρόν από πτώματα. Τα ανασκαλεύουν μετά πάσης προσοχής.

Ο εις κρατεί κλεφτοφάνταρον. Οι άλλοι ερευνούν εν σπουδή.

Ευρίσκουν δύο, τρεις τραυματίας Έλληνας ή Τούρκους αναπνέοντας ακόμη, με πάλησαν ακόμη, την φυλακήν ή την εχθρικήν καρδίαν. Αδιάφορον! Ο θάνατος, και ο απλούς ακόμη κίνδυνος του θανάτου ίσοπεδώνει, κάμνει τα μίση να ήσυχωνώνται.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Το στέκι για καλοφάγους

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

EXCLUSIVE
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

Ωρες λειτουργίας:
Δευτέρα: Κλειστά
Τρίτη-Παρασκευή: 9:00-14:00 και 17:00-21:00
Σάββατο: 10:00-15:00

ΓΕΡΑΚΑΡΗ 1 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
ΤΗΛ. 71516

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ-ΤΑΒΕΡΝΑ

ΟΛΑ ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Η ΑΥΛΗ

Η ΑΙΘΟΥΣΑ
ΚΛΙΜΑΤΙΖΕΤΑΙ

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
ΑΠΟ 12.00-00.00

ΚΡΕΟΝΤΟΣ 146 ΣΕΠΟΛΙΑ (ΕΝΑΝΤΙ ΜΕΤΡΟ)
ΤΗΛ. 210 51.25.946

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΣΑΝΣΕΡ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

Λεωφόρου 2 - Σεπόλια 10445 - Αθήνα
Τηλ.: 210-8830942

Φοροτεχνικό - Λογιστικό Γραφείο

Ευάγγελος Γκούμας
Φοροτεχνικός Λογιστής
Α' ΤΑΞΗΣ

Ζακύνθου 10
163 43 Ηλιούπολη
Τηλ.: 210-99 51 019,39
κιν.: 6932 215 012
e-mail: gouman@hol.gr

Λίγα απ' όλα ... για όλα

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι,
Καλή χρονιά.

Υποδεχθήκαμε το νέο χρόνο 2006 με την ελπίδα να είναι ευτυχισμένος, ειρηνικός και δίκαιος.

Ο δάσκαλος κ. Κώστας Γιαννούλας μας απέστειλε το πολύ ενδιαφέρον άρθρο του για τις σχέσεις γονέων και παιδιών.

Η συνεργασία του μας τιμά και εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας. Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι ο κ. Γιαννούλας κατά τη θητεία του στη Μανωλιάσσα συγκέντρωσε και επιμελήθηκε την ύλη του βιβλίου με τίτλο: **Ιστορία και λαογραφία Μανωλιάσας Ιωαννίνων**.

Στη συγκέντρωση της ύλης βοήθησαν ο Κώστας Ι. Γιωτάκης και οι μαθητές του δημοτικού σχολείου.

Το βιβλίο εκδόθηκε από τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο το 1979 και τα έξοδα της εκτύπωσης διέθεσε η Αδελφότητα Μανωλιασσιτών Αθηνών.

Η φθορά αγγίζει όλο και περισσότερο το δημοτικό σχολείο Μανωλιάσας, που στέκει τόσα χρόνια βουδύ.

Πολλοί Μανωλιασσίτες δεν κρύβουν την ανησυχία τους, βλέποντάς το να καταρρέει μέρα με τη μέρα. Είναι κρίμα να καταστραφεί το δημοτικό σχολείο από την αδιαφορία μας.

Ελπίζουμε το Τοπικό συμβούλιο και ο δήμος μας, να ενδιαφερθούν, κάνοντας μια μελέτη συντήρησης του κτηρίου.

Όσον αφορά τη χρήση του, ας αποφασίσουν από κοινού οι φορείς.

Δύο μήνες, Οκτώβρη και Νοέμβρη, "σάρωσαν" τα πριόνια στο "κ'λούρι" (Αγία Κυριακή), αλλά και σε μάνδρες των Μανωλιασσιτών.

Συγχωριανοί μας εξέφρασαν τα παράπονά τους και την αντίθεσή τους στην εφημερίδα, για το κόψιμο των δένδρων.

Οι αντιδράσεις τους δεν κατάφεραν να κάμψουν ούτε την απόφαση της Εκκλησιαστικής Επιτροπής για την κοπή των δένδρων στην Αγία Κυριακή.

Μέσα στα σκοτάδια λένε πως περπατάνε τα βράδια όσοι χρησιμοποιούν τους δρόμους από το σπίτι του Λουκά Γούση μέχρι τα σπίτια της Αθηνάς Γιωτάκη και του Παύλου Μπέλλου. Επίσης το ίδιο πρόβλημα παρουσιάζει και ο δρόμος από το σπίτι του Νικολά-Μάρκου μέχρι το σπίτι του Θανάση Πέτρου.

Οι υποσχέσεις που δόθηκαν κατά καιρούς, παραμένουν στα λόγια.

Ο φωτισμός των δρόμων αγγίζει το κρίσιμο ζήτημα της ασφάλειας.

Ο δάσκαλος κ. Λευτέρης Κολιός όπως διαβάσατε στις προηγούμενες στήλες μας έστειλε μία επιστολή με τίτλο: "Λίγες σκόρπιες σκέψεις".

Η επιστολή του Λευτέρη, ούτε λίγο - ούτε πολύ, θίγει τα κακώς κείμενα. Αναφέρει κάποια από τα προβλήματα του χωριού μας και επισημαίνει την ανάγκη συναίνεσης όλων των φορέων για την επίλυσή τους.

Με λίγα λόγια αγγίζει την πληγή.

Τα θέματα που θίγει είναι υπαρκτά και κανείς καλοπροαίρετος Μανωλιασσίτης δεν θα έχει αντίρρηση.

Είναι καιρός όλοι οι φορείς της Μανωλιάσας να συγκεντρωθούν, να συζητήσουν τα προβλήματα και να δώσουν τις καλύτερες δυνατές λύσεις με γνώμονα πάντα το συμφέρον του χωριού.

Σ' αυτόν τον κοινό διαλογισμό οφείλουμε να μετέχουμε όλοι, να αποφασίζουμε και να στηρίζουμε τις προτάσεις μέχρις ότου αυτές υλοποιηθούν.

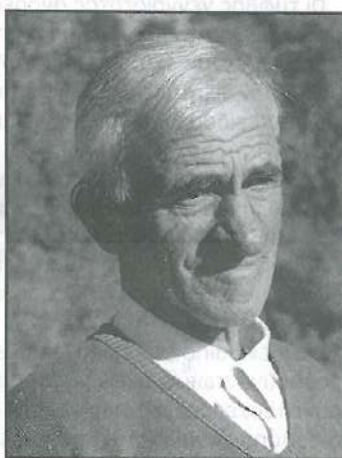
Τα πράγματα πρέπει ν' αλλάξουν... Η Μανωλιάσσα έχει ανάγκη όλα τα παιδιά της όπου κι αν βρίσκονται. Όλοι μαζί σε απόλυτη αρμονία και καλόπιστη συνεργασία να καθορίσουμε κοινό πρόγραμμα δράσης. Δεν υπάρχει καιρός για χάσιμο. Να ξεπεραστούν οι όποιες διαφορές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ (Νάσιο-Μάρκος)

Κατά το οδοιπορικό μου στο σπίτι του Γεωργίου Ίσκου (Κατσαδήμα) είχα την τύχη να συναντήσω το μπάρμπα-Νάσιο.

Έστεκε όρθιος, ακουμπισμένος στη γκ'λίτσα του δίπλα στο εικόνισμα που είχε χίσει ο πατέρας του Μάρκος.

- Γεια σου μπάρμπα-Νάσιο, πώς είσαι;

Σήκωσε το χέρι στη μπάλα με κοίταξε... με ξανακοίταξε.

- Ουρέ ισύ είσ' Κώστα; Κόψ'τα αυτά τα γένεια, ρε πιδ'μ να γίν'το' άνθρωπος, να σι γνωρίσου...

- Δεν ήρθ' ου καιρός ακόμα μπάρμπα... Και τι κάν'ς εδώ;

- Α, πιριμένου τον μανάθ' απ' τσ' Μελιγγούς για του Θεριακίς' να πάου σπουν Μήτσιο... να φουρτίσου του κινιτό. Τι να κάνου, δε μπουρά να κάνου αλλιώς. Εβδομήντα εφτά χρόνια είμ' εδώ, χειμώνα-καλοκαίρ', βρέξ'-χιουνίς'. Έχω τα ζωντανάμ', την κυράμ' τι να κάνουμι.

Ο Νάσιο-Μάρκος είναι ο τελευταίος άνθρωπος που δέθηκε με αυτόν τον τόπο, την ποταμιά, τη μικρή κοιλάδα με τις απότομες χαράδες και τις ήρεμες πλαγιές, έγινε ένα με τα άγρια κάθετα βράχια που οδηγούν στη βλάστηση και από κει στο μεγάλο ξέφωτο του ουρανού.

Γκρέμισαν το "Τσουρλωτό"

Ο φόβος των μηχανικών που ανέλαβαν τη διάνοιξη του δρόμου Κεφαλόβρυσσ - Θεριακίσι οδήγησε στη διάλυση του Τσουρλωτού.

Για να μας προστατέψουν λένε από τυχόν πέσιμό του, θαρρείς πως δεν υπήρχαν τρόποι να εξασφαλίσουν τη στήριξη του μνημείου, και το σίγουρο πέρασμα των ανθρώπων από το δρόμο.

Με εκρηκτικά, διέλυσαν στην κυριολεξία, το δίδυμο των βράχων. Ένα μνημείο της φύσης, που το σεβάστηκε ο χρόνος, σε ένα λεπτό το κατέστρεψε ο άνθρωπος.

Το "Τσουρλωτό" αυτό το επιβλητικό θέαμα που έδινε στον επισκέπτη συγκίνηση, έκπληξη και θαυμασμό δεν υπάρχει πια.

Το τοπικό μας συμβούλιο ούτε καν ρωτήθηκε.

Εκ των υστέρων πληροφορήθηκε την ανατίναξη και βέβαια ούτε καν αντέδρασε!

Αν υπάρχουν μάρτυρες, το λιγότερο που έχουμε να κάνουμε, μία καλή μνήυση.

Ελπίζουμε οι ευχές για δικαιοσύνη, για ισότητα, για ειρήνη, για σεβασμό της ανθρώπινης ύπαρξης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας να γίνουν πραγματικότητα.

Καλή χρονιά!

Ο παλιός

Ματιές στο παρελθόν

Η μνήμη επιστρέφει με φωτογραφίες που σημάδεψαν το χρόνο.

Το χρόνο που βάλλθηκε να τις ξεθωριάσει και κείνες λίγες-λίγες ξεπροβάλουν.

1968; Φωτογραφία από το γάμο του Γιάννη Ν. Ίσκου και της Παρασκευής Νάκου.

1956: Ευάγγελος Χαρ. Πέτρου.

Το στραβό το ξύλο η φωτιά το ισιών'